

Տարեկան գինը 10 բուրլ, կէս տարվանը 6 բուրլ:
Առանձին համարները 5 կոպէկով:

ԹԻՓԼԻՍՈՒՄ գրվում են միմիայն Կոմրագրատան մէջ:

() տախաբաղաբացիք զիմում են ուղղակի

Тифлисъ. Редакція „Мшакъ“

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ներքին տեսությանը, երկխոսությունը ինդիվիդուալության և Ռուսաստանում: Նամակ Բաշ-Շո ազալից: Նամակ Նոր-Նախիջևանից: Նամակ Ալաջիկայից: Նամակ Ախալցխայից: Նամակ խմբա-
րին: Ներքին լուրերը:—Արտաքին տեսու-
իւն: Յրեստիս, Արեւիսիս Ռուսիայի: Գաշապի-
սի խմբինը:—Խառն լուրերը:—Մշակիչ հե-
տքերը:—Ցայտաբարությունը:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԵՍԱՆԵՐԻ ԽՆԴԻՐԸ ՆԻՐՕՊԱՅՈՒՄ
ԵՒ ՌՈՒՍԱՍՏԱՆՈՒՄ

I

Պ. Մեղնիկով «ԼԵՍՊ» տաճարի մէջ
անի հետաքրքիր զիտողութիւններ և տը-
նի խրկանները զորութեան մասին մեծ քա-
սքններու մէջ

Հեղինակը համեմատում է քաղաքներում
նախկող երկխոսելի զրույթներ վայրե-
ն երկխոսելի զրույթնան հետ և այն-
նրակացույթնան է համում, որ քաղաքա-
նախույթներ գրկել է աստճններին աշակի-
արքանի բարօրութիւնները, ինպէս են-
գատ տարածութիւն, մարտ ուր և սրկ-
նար: Բարդաշայի փողոցները գեղեցիկացու-
ն փառաւոր արձաններով, մկէշիւն քաղա-
ային ու մի վաղույթնան չէ հոգում բա-
ններին մարտ ու հասցին:

Պրօֆեսոր Վիլարի ասում է, որ Նեպոլիտանյա երկրների տակ բունդները բնակվում են «fondaci bassi» անունովիմա՝ ամպիտիս սարավանդների սլոնների և գետնափորների մեջ, ուր չկան ափսոսանքներ ոչ լոյս, ոչ օդ և որտեղ փառած խաղողի կոյտերի վրա բնում են միասին հայրենիք, մարերը, եղբայրները և քյոյրերը, հասանալորները և երեխաները:

Այդ գնահատորներին մէջ ծնված և իրանց մտող կեանքը նրանց մէջ անկախորամ երևանների թիւը 2500-ից պակաս է: Այդ յերերի մէջ, որտեղ թուրք շինող բանւորներն աշխատում են, 6 տարեկան երեխաներն են, օրեկան կէս Ֆրանկ ստանալով, մեծ երեխաների անիւներ են պտտում, մինչդեռ իրէ երկիրներում այդ աշխատանքը կատարում են շները և օրական 6 սու են ստանում: Այդ ողորմելիները այնու ամենայնիւ նաև Հոտամ բնակարան ունեն, իսկ նրանք, որոնք որոշ և ուրեմն մշտական աշխատանք չունեն, կատարելով թատառական կեանք են վարում և երբեմն խաշ, փող աշխատելուց յետոյ, արժանաւորում են զիշրբային օթեւանին, քնելով գնախափորեից անիւն էլ Հոտամ locanda աշխատված Հիւրանոցներում: Կան լոյսնայներ, որոնք բնակեցրած են բացառապէս երկրի տնտեսական Հաստի երեխաներով: Նրանց մէջ մարդը ապրում է փողոցներում կեդոտ փայտների հաւաքելով, աղքատութիւն անելով, ինչ աղշկերբը, օրական ապրուստը ձեռք բերելու համար, ստիպված են իրանց ծախել: Երաշխան կառավարութիւնը բոլոր դատարարի երեխաների համար պարտադիր տարեկան ուսման օրէնքը բնդունեց և թէպէտ երեւալ տարի զանազան ուսու մնարաններում վերող երեխաների թիւը 1,640,000-ի էր անում, բայց այնու ամենայնիւ չի սովորում:

երևիանների թիվը հասնում էր 1,500,000-ի։
Ե հարկէ նեապոլը չէ կորսել ռօբինսոնի
համարը։ քաղաքաբլթութեան կողմից։ Դեռ
ընդամենը քան տարի է անցել, ինչ պը
երկիրը պատվել է ամենաբարբառս, մարդ-
կային ձգտումները բնաջինջ անող կառավա-
րութիւնից։ Միւս կողմից այդ երկրի մէջ չը
կան ոչ գործարաններ ե ոչ արգելանքաբան
կենտրոններ։ Հիանալի կլիման, ստատոսն ու
բնութիւնը մեծ ջանախոթեամբ հաց, մըր-
գեր, բանջարեղէններ է տալիս։ Վերջապէս
այնտեղի հասարական բարեգործութիւնը
շատ ընդարձակ է, այնու ամենայնիւ նշա-
պօլը կլասիկական տղիտութեամբ, կրօնական
ե քաղաքական ֆանատիկսութեամբ խեղ-
ղված մի երկիր է։ Տիկին Ուլիտ-Մարիօյի
հաշիւների համեմատ նեապոլի Annunziata ա-
նուանված երևիանների ընդունարանը կէս
միլիօն տարեկան կհամաւայր, երևիանի բն պա-
հկու համար տարեկան միայն 12,000 Քր. է
ծախսում։ Annunziata-ի մէջ ընդունված երևիա-
ններից տարեկան 80% մեռնում են։ Բօգարդօ
գիանականի հաշիւների համեմատ, մինչդեռ
Միացեալ-Նա Հանգներում արգելանքաբլթե-
նից աշխատողը ստանում է 72%, գումարա-
տէրը 25%, իսկ պետութիւնը միայն 3%,
Իտալայաում աշխատողը ստանում է միայն
17%, իսկ մնացածը գումարատէրը ե պետու-
թիւնը իրանց մեջ են բաժանում։

D'Ossenville եր «L'enfance à Paris» գերանա
գրով զբոլի մէջ նկարագրում է Փարիզի փո-
ղոցներում փաղաներ հաւաքող երեխաների
ստրատիլի կեանքը: Այդ երեխաները բնու-
են զեանափոր խրճիթներէ մէջ ապրից հա-
ւաքած փաղաների ե կեդտտ աղբի կոյտերի
փոս: Փարիզի պոլիցիան չէ հետաքրքրվում
առողջապահական պայմաններով: Ինք պոլի-
ցիական վարչութիւնը փառ է վարվում փո-
ղոցներում հաւաքած փղբրիկ թափառական-
ներէ: Հետ: Երեխաներին կալանաւորելու հա-
մար պատրաստված տեղը պոլիցիական վար-
չութեան մէջ աղքատների ամենավատ բնա-
կարանից անգամ փառ է: Լճոլճի մէջ այդ
աղբը աւելի լաւ է: Այնտեղ երեխաների
կաշու հիւանդութեան զարգացումը նրանով
ընդհատվեցաւ, որ կառավարութիւնը մի
օրէնք ընդունեց, որի հիման վրա կալանա-
ւորված երեխային պէտք է ամենից առաջ
տաք ծրում յողացնել:

Փամանակակից Ֆիլիստրոսյանները փորձեցին երևիաճանաչել իրենց զարմանալի ուղղող հիմնարկությունները կամ ուսումնարանները: Բայց քանի որ այդ ուսումնարանները լատինյան էին, այդքան հասարակություն մեջ հարց էր ծագում, թե մի թե, ճիշտապես հսկողություն ուսումնարանները համար, հարկաւոր է որ երևիաճանաչել անկախապես առաջ զորություն է միայն պարտադիր ուսումը: Պարտադիր ուսման օրենքի ընդունելը Լեռնային մեջ զեղեցիկ հետեւեցին ուսուցում: 1876 թվին տարրական ուսումնարանները թիվը 39,356 էր, իսկ 1879 թվին 112,979: Այնուամենայնիվ 465,000 սովորող երևիաճանաչել հետ 150,000 երևիաճանաչել չը սովորողներ են: Ամբողջ Անգլիայում 5 միլիոն երևիաճանաչել 2 միլիոնը զոհված են անհոգություններ, սովորություններ և աղքատություններ:

ՆԱՄԱԿ ԲԱՇՇՈՐԱԳԵԱՒԷՑ

18 մարտի

Գորադեպի նաճանգը, որ առաջինն է կողմից երկրի առատություն, ահա պէկոս ճնշումը է բնութեան պատժի զլիաւորակս գիւղացիք, որոց մէջ 3 բ. 40 կօպէկով փառած արեւը ուտելու արժա մնացել են ձեռքերը ծոցումը, Ան և բաւական չէ, նրանց ցարը կրկին է. նրաք համարեալ մոռացել են լու իրանց ուտելու հացը, քանի որ նրաք ւարը, նրանց միակ արարութիւն պարտ չտ հասնել իր օրհասին: Բայց-Գորագեալը, նաճանգում զլիաւոր գիւղն էր համարվ հարստութեամբ և իմէ հողի քանակութեամբը՝ 24 ժամ ուոված տաւարին ցախերը տայնում: Բայց-Գորագիւղցին որ սպայէն և ուրեմն ինչ պիտի անէր խեղճ դահարկեցին գիւղ ևս երկու տարու առաջ զրկված էր զգործողութեան փառասիրից, Այս իշխանը պիտիը (բացի 5 տանից) չուրէն ուտելու ներկու հաց, նրա տաւարին սպսոնում է

Արաբից մի ավելա առաջ նա գնում էր Լաբրի կերակուրը, յոյսը գնելով մարտի 5-
գարուն կը լինի, բայց ահա մարտն էլ է
ծխելի սպիտակ ծածկոյի տակ: Ամեն տե-
ւանից տաւառի համար չգաղաթնութիւն է
տեղից մերժում են Դրան, ասելով, քաջ
ունենայ զի լինի էր քաջ: Դն քիչը
Լաբրի մի ժամի կետակուր է) գնելով 1 ր
պէկով ամփճաբեի պարտքի տակ մնացած՝
պահել, պիմ ակախայից կանխում է զըն-
կից եւ: Արիւն ընթերցող, երեակայի
նափտը խմբէր, բայց արն նրա դուռը, և
տաննէս մի տաւառանից 4—5 տաւառ
պինի կապած՝ կը ծառայուն են արտամեք-
կոյն աչքերը վարձնում են գուռը բացա-
րա, ցաւալի գուռն գոշուում կարծն
թիւն են խնդրում թեզանից: Աղիողում տ
անտանկի է պիղցաց տամար, նա ակա
է գնում և պիղացած նայելով երկրոր
յուսանաւոված աղաղակում է. «Այստե
կնչ է ենք արեկ չիք, նա յետ է գաւն
չենի հանգստութիւն, բայց ուր պէտք է

Յովհաննէս Տէր-Բարսեղեանց

ՆԱՄԱԿ ՆՈՐ ՆԱԽԻԶԵԻԱՆԻՑ

Փետրվարի 15-ին

Փիրիպպուս Վարդանեանը առոււ է թափի իմ գրէն հազածանք կրկով, վհամբերութիւնը հասած, սփարած է խանելու, և նորա՝ այս երկու տարուայ տունակ պատասխանն է՝ մի սինակ լի սինակ բարձրասանք և երկու սինակ անվութիւնն իւր այդպիսի գրութեանը նա անուր պատասխան:

Այդ երկու տարին ոչ թէ հս. փ. զՎա-
նին հաղածում էի, այլ աշխատում էի գրե-
նել լոյս աշխարհ՝ նրա արածները: Ես նա-
ռիչիչ անձնական գործ չունիի. Թէ նա-
մարդ էր՝ ինչու կույմնակի հարցեր մտրե-
րւոյ վէճի մէջ: Ես նրան աւուում էի. «Երու-
մարտ (педаротъ) չես, Թող այդ պաշտօնից,
մի մտրեղորում չես պարտաւոր էր խօսը-
րդ արտաբերում աշու, նա պարտաւոր էր
եակու թէ ինքն մանկավարժ է, որ քաղաքի
յոց այս և այն օգուտներն է տալիս, իսկ
և գործունէութիւնը պիտի մի կողմ թողնի»
որովհետեւ նա այդ քանը չարեց և կար-
մտորեցնելու համար, խնդիրէն հեռացա-
տառիսխանի առէ՛լ յիշողներ տուեց ինձ
նախ յիշողներ արեց վրաս, որեւէ թիւղ չը
նայ, որ այժմ ևս հս զոյնի մի փոքր աղա-
տամ և նրա անձր մի փոքր չօյալիմե:

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տոն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն երկու ամիս:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր դարին 2 կօփէկ:

ինձ յիշողներ տալով ք. Վարդանանի գիտությունը չի աւելանալ և ոչ մանկավարժի հարկաւոր յատկութիւններ կը մոռնի նրա մէջ. Կիցուք թէ նա ինձ թճամբի է ճանաչում և ասածներս չէ հաւատարմ: Ինձ նրա ծանօթիները ասացին, որ նա եօթը տարին այնպէս չափեցկացրեց, ինչպէս որ պէտք էր մանկավարժութիւն իմաստասիրող երրիտասարդին: Նա կենդին ամենալիանդ ժամանակները թափառեցաւ աշխարհէ աշխարհ ու քաղաքէ քաղաք և անտես արեց մանկավարժութեան կարեւոր օրէնքների և կանոնների իմաստասիրելը: Ը՛րբ եմ նրա պարագլուխի անպարտքները, հըր եմ նրա թիկնաթիւիւնը, այս գրեթէ երեք տարուայ մէջ որ մոռնուլուքն էմ մանկավարժական խօսակցութիւն ունեցաւ մարդոց հետ, որ ղրտանեկան ակմբուում նա մի նոր լոյս ծագեցրուց՝ ըստ նրա մասնագիտութեան, որ լրագրում կամ օրագրում նա մի տող լան գրեց և կամ ինչ նոր և օգտաւէտ բան մտղրեց իր աւանդած վարժարանի մէջ՝ բայի հին ժամանակաց ավարտիւնների աշխարհաբանելին ծննդ տալ օգէրտէր լստիկի մէջից էլ կերելու, անուն է ուսուսաւծը. նրա վրայից, հաւատա՛ք ինձ, մանկավարժի հօտ էլ չի գալիս՝ Նրան կարելի է անուանել красной, балагурь, bon-vivant, тапчор, բայց ոչ երբեք педагогъ. Այս բանը՝ հարցրէք՝ նոցա, որոնց ք. Վարդանանը իմ դէմ է գրողում, որոնց նա ի՞մ չճամբարի է համարում, և նոքա ճշմարիտը կանեմ, եթէ մէջերը խղճմտա՛րք՝ ամենափոքրիկ մաս մնացել է:

Փ. Վլադիմիրսնանը ասում է թէ՛ երկու անգամ թխթն ճաշատեց՝ աշակերտներին։ Բայց ես ասում եմ, որ ուսուցիչ քան թէ հինգ սնդակ նա քաղաքացի դրոշներեց աշակերտները ծննդու լուրով։ Մի անգամ նա մի աշակերտի ականջը այնպես սաստիկ քաշեց որ արիւնը աշակերտի բոլոր երեսը թաթախեց և դասարանի տախտակառածը ճապողկեր էր դարձած։ Եթէ ես միայն չը հաճո՞ւնք և բանը չը հանդարտեցնեմք՝ նա անշուշտ դատաստանի պիտի երթարկուէր։ Տղի մակսո՞ւնն էր Չառքինան։ Միւս երեխայի (Տ ամսայ) այնպէս սաստիկ ծեծեց, որ օղորմելին սաստիկ հիւանդացաւ... Վլադիմիրսնան ասում է, և եթէ ի՞նչ։ Գ. Ժաննան միջամուտ և բարխոս չը լինէր, Փ. Վլադիմիրսնանը անշուշտ կը տուժէին։ Այս բանը ինձ պատմեց Կարապետ Սկրտարեանը՝ պ. Չառքինանի դիմանկուծը։ Երբորդ աշակերտն նոյնպէս սաստիկ ծնծեց, այնպէս որ Տ ամսայ երեխան հիւանդացաւ։ Այս որը տղի ժակսնունն է Դեաշքով, և այս անցքը ինձ պատմեց անորդ քաղաքացի պ. Պանկիսարապետանը։ Զօրորդ անգամ մի աշակերտի այնպէս սաստիկ ծնծեց բռնցի տալով (եւսմորուկով ու լէ՛քնէյով), որ աշակերտը նրա անշուշտ լուծակով եղաւ, և եթէ միւս աշակերտները չտալով տեսնուէր չը բերէին և թալկացած երեխայի երեսին չի սրսկելին ո՞վ պիտէ ինչ վատ հետեանը պիտի դուրս գար։ Այս որքի մականունն է խաղիղեան։ Մնացածները ոչ միտս է, ոչ էլ հետաքրքրութիւն աւելի եմ իմանալու։ Հարապաքցում եմ, որ այս անգամ ինձ յատկաբար եկել են և դանդաղեւ են, որ ես կամ Վ Եհպետիկն իմացնեմ ու նրա պաշտպանութիւնը իմրեմ։ Վաղրդանանի դէմ կամ լրագրի մէջ հրատարակեմ

Ուրբան, ք, վարդանանը ոչ մի, այլ շատ անգամ, ոչ աստուկ, այլ չարաչար դանակով է աչակերտներին Լարցնում եմ, ով է նույն խոսում։ Եթե, ես այս բանը չի պարզեինա իսմ իրան հեղեղակ պիտի ձեռքներ ձեռնակի միամիտ կարգացողների առջև, նորն է նման եթե ես միշտակալ չը լինի ֆելան քաշակով լինան մէջ ես իսմ այս օրուայ օրս պարզերես ես պատուելի զիրէքով պիտի լինի մեր բաղադրյալ ժողովարանի (քուպի) մէջ Ի հարկէ, վարդանանը լա մարդ չէ կարող ասել նորան, ով իր ամեն արածը լոյս աշխարհ է նախում Բայց թող դեռ ես սպասեմ, ինչեր պիտի պատմեմ նրա վրա։ Ես իսմ վաղուց ասել եմ, որ վարդանանը իմ զրէյ համար ամենահարուստ նիւթ է։

Բայց ես ձեռնուկ վրա մեծ ուշադրութիւն չէի դարձնել (թէ ես աստիճան ձեռնի, մեր օրերում

սաստիկ մեծ յանդանդ է մանկավարժի համար), եթէ վարդանանի մէջ քանի մի կայ մանկավարժական հմտութիւնն և ընդունակութիւնն լինէր. ցարայն այն է, որ նա ոչ մանկավարժի բնաստութիւն ունի և ոչ մանկավարժական հմտութիւն:

Մարդոց իմ դէմ գրգռելու և դէպի իր կողմը քաշելու համար, վարդանանը սկսում է վարժապետներին տալ նոցա չունեցած յատկութիւնները, չափազանց զովարանել և մինչև երկինք բարձրացնել, մինչ ինքն էլ չտա լաւ դիտել, որ բոլոր ասածը ծայրէ ծայր սուտ է նա. կամենում է, նոցա առջև խառնել ծիծաղով առ ժամ մի նոցա սիրտը շահել, մինչև որ հաշիւները հետ աւարտէ: Բայց ես ասում եմ զիցուր է աշխատանքը:

Վարժապետներին այդ կերպով իմ վրա ֆիլիստիքանք անելը միթէ չիտակութիւն էր վարդանանի կողմանէ:

Փ. վարդանան, եթէ ես ինձմէն ասէի, գիտեմ, դու չէիր հաւատալ. ուրեմն ստիպուած եմ ընկերներէ կարծիք կրկնել քու առջև, որն նորա ասելն ես և ասում եմ ամեն տեղ և ամենի առջև, ի հարկէ բացի քեզանից: Մինը ասել է, որ դու հայերէն ոչինչ չը գիտես. միւսը ասել է, որ դու ռուսերէնի մէջ տգէտ ես, երրորդը ասել է, որ դու ոչ թուրքաբանութիւն գիտես, ոչ աշխարհագրութիւն և ոչ պատմութիւն: Միայն քուստաքայիդ համար ասում են թէ, իբր թէ նա ասած լինի ճշաշարժի խօսքը: Գովուրժի փառաւորութիւնը Անա քեզ յայտնի ապացոյց, որ քու մէջ չի կայ գիտութիւն. որով կարող լինէիր մեր Հ. Ղարոյցին օգուտ տալու: Եւ ճշմարիտ որ երբ և որտեղ ցուցիր դու գիտութիւնդ: Մի քանի ավելի-ցփելի թարգմանութիւններով, թէ սուտ ու մուտ յոլաւորներով, որոց մէջ ոչ ստացական գիտութիւն է երևում և ոչ բնական խելք:

Շիտակութիւն է քու կողմանէ՝ գիտութիւն չունենալ, գիտուն ձեռնալ և գիտունի պաշտօն վարել: Հոգի ունիս Աստուծոյ տալու:

Փ. վարդանան, եթէ դու չիտակ մարդ ես, ինչու հրապարակական հարցաքննութիւններ ժամանակ հանդիսական հրապարակում ես հաւաքաձառնելով, մասկաձառնելով, ճարպ հակցնադներով, տըղեն տիրացունքով, կրտսեղ տէրութիւններին և... քու բարեկամներին, և ոչ մի փոքրիկ առնուստմական մարդու: Միթէ տգէտ մարդը կարող է քննադատել թէ աշակերտի գիտցածը և թէ վարժապետի սովորեցուցածը, և միթէ այդպիսի մարդոց զովասանքը և չորհրդակցութիւնը ազնիւ մարդ կարող է ընդունել դափնեպս պատկի տեղ, որն դու անում ես և որն դու պարծանքով հրատարակում ես լրագրիդ մէջ:

Եթէ ք. վարդանանը կովերի և ոչխարների վրա լինէր կարգած, իմ քնն փոքրիկ էր՝ լաւ է կատարում պաշտօնը, թէ վատ (թէ և Անդրկայուն անասուններին եւ լաւ լինումն են), բայց որովհետեւ նա ամեն կերպ խաբարամակութիւն գործ գնելով, ձեռք առնել տեսութիւնը հայոց երկխառններին և որովհետեւ նոցա ապագայ վիճակը հաւատացած է նրա անփորձ ձեռքին, կարծ խելքին ու կասկածելի խղճմտանքին, կարող էի ես անտարբեր և սառնարիւն մնալ:

Փ. վարդանան, ինչպէս որ վայել էր մի լոբեյի երկտաւարի, վաղորդ ամացուց իւր բանը, դրանց տեղական հոգրերի չնորքը և հովանաւորութիւնը, բայց թէ դրա համար ինչ ֆէնտա գործ դրաւ, խելք ունեցողը թող հասկանայ:

Յի. Փ. վարդանան, վարժապետին, վասն զի դու հայ ազգայոց բարոյական ուղղութիւն տալ չես կարող, ժողովուրդը վրադ հաւատ չունի, վասն զի քեզ չի յարգում և անտանկեր վաղուց համբել է: Միթէ ականջիդ չի հանում ժողովուրդի անդադրում աղաղակը թէ Շիտա առաջվանէն պէթէր է, սէֆթէ մեր տղաքը վարպետի տէր ունէին, կարգաւորքը աղէկ էր, և այնու թու զանտարաշկած տղայքը որը թուկից (չունէին) փախած լրբեւորներ են, քու կրթած աշակերտները տղէտներ են, և այն քու յիշած ֆէշէճանը նախ որ ուրիշ վարժապետների աշակերտ էր, երկրորդ՝ տասը հազարի գլուխ է և երրորդ՝ մի ծիծաղելի դարուն չի բերի: Ուրիշի Երախտիքը քեզ ու քու աղգակներով ընծայելը, այդ քու հիմուք սովորութիւնն է, որ արդէն մէջը բնութիւն է դարձել: Երա առտուած, չուտով դու Նախիջևանի 7 եկեղեցիների շինութիւնն էլ քեզ կընծայես: Քեզմէն ամեն բան սպասել կարելի է:

Ել ք. վարդանան, վարժապետն է, և վարժապետը ազատէ քու ձախողակ (օղուսը) ներկայութիւնէն, ապա թէ ոչ՝ նախիջևանցին ստիպուած կը լինի դուրս դալ Էջմիածնայ հովանաւորութեան տակին (նա քաղաքական միջնակարգ վարժապետն էր) և դու կը լինիս պատճառը մի անաղին երկպառակութեան խղճացիր մեր տղոց

վրայ, որոնք տարրական ուսումն ստանալու համար (այլ եւս դու կանոնաւոր տալ չես կարող) ստիպուած են, տաժանակն տանջալը կրելով, որէնը քննիցս երթալ ու դալ Ռոստոյի վարժապետներն, որը առականը երեք վերստ հեռու են մեզանից: Ես գիտեմ, դու բանդ վաղուց ամբարեւել ես. ևս գիտեմ, քու կապերդ ամուր են. ևս գիտեմ, դու աշխարհք մարդ ես. բայց, աւաղ, այդ ամենը պատիւ բերում է քու խորամանկութեանը, բայց ոչ ուղղութեանդ: Մի ամբողջ քաղաքի վիճակ չէ կարող զո՞ն երթալու մի հասակ մարդու փոր կշտանալուն: Այդ անբնական է:

Անս երկու տարի է որ ամբողջ քաղաքը բարձրագոյ աղաղակում է, վարժապետներ վատ է, աշակերտները նորա մէջ բան չեն սովորում, մէջը կարգ ու կանոն չի կայ, շուրջ տիրոջը չէ ճանչնում, և այն, այս աստիճանը ոչ միայն դրսի մարդիկն են, այլ և աշակերտների ծնողքը և մինչև անգամ նոյն խել վարժապետները. իսկ ք. վարդանանը ասում է և շատերին էլ հաւատացնում, որ վարժապետն մէջ ամեն բան ճշադր աշխատէ: Ի հարկէ, եթէ նորա խօսքերը Էջմիածնումն եւս հալած եղի կամ նաղը ստակի տեղ ընդունի, այն ժամանակ, ոչինչ վերանորոգութիւն և բարեկարգութիւն տեղի ունենալու չէ դպրոցի մէջ:

Փ. վարդանան, դու ասում ես թէ՛ այսուհետեւ քու խօսքը Սիւլիւկի հետ վերջինն է. իսկ ես քեզ ասում եմ որ՝ հէնց այս օրէն է, որ Սիւլիւկը պիտի սկսէ ք. վարդանանի բոլոր քամիկն տալու ու նորա ամեն մի քայլախօսին խարկու ու խաղաղանելու, ոչ նորա համար որ՝ ք. վարդանանը լաւ կամ վատ մարդ է, այլ նորա համար, որ նա իւր կոչմանը անդրդունակ և անյարմար է և այդ ծանրաշէն պաշտօնը ձեռնակել է՝ ոչ արժանաւորութեամբ, այլ ֆէնտերով:

Փ. վարդանան, գիտես քու գալէջ Նախիջևանը ինչ օգուտ ունեցաւ: Նորա միակ օգուտը այն է, որ դու մեր երիտասարդներին սովորեցուցի ձիի նման, Կոնստանտնուպոլիսի տրոփելով, ԴԱՌՈՅԵ պարելու: Թող վկայէ բոլոր Նախիջևանի, որ ասածս սուտ է: Այն եւս մի տիպի «սես», որ ոչ դու և ոչ ձեռքիդ տակ դնում ես վարժապետը ոչ մի գոօչի օգուտ տուած չէ՛ք քաղաքին և տալ ես չէ՛ք կարող:

Քաղաքին մէջ ձայն տարածուել է, իբր թէ ք. վարդանանի բարեկամներ խոտացել են նորան ապաւանտ տալու բացուելու կոկոններ օրորող վարժարանի մէջ: Այդ էր պակաս, որ նա, վնասելով մեր ազգայոց ապագայ վիճակը, այսուհետեւ ձեռնառնու լինէր վնասելու նաև մեր խելք աղբիւրներին:

Վերջապէս ես խօսքս դարձում եմ ք. վարդանանի բարեկամներին: Պարոններ, այդ ինչ սովորութիւն է, հէնց որ ձեր մէջէն մինը անպիտան, անօրէն, անընդունակ, անգործ, ծոյլ դուրս եկաւ, դուք իսկոյն աշխատում էք նորան քաղաքի գլխուն փախկնալու, քաղաքի վրան ծանրութիւն դարձնելու, քաղաքի արկնով ու քրտնքով կերակրելու: Ել պաշտօն մնաց, որ ձեր մէջը մարդոց չի բաժանել, էլ մի օղտաւէտ աղբիւր մնաց, որ դուք ձեր անդամակիցներից մինի փորը չի խրէի: Քաղաքագլուխ ձեր մէջէն էք ընտրում, պատճառաւոր (депутат) ձեր մէջի մարդոցմէն էք ուղարկում 1000—1500 մանկէ վարձով, գանձապահ—ձեր մէջի մարդն է, երեցիու—ձեր միջի մարդն է, արքունի թղթեր վաճառող—ձեր մէջի մարդն է, մանաւոր ընկերութեան գանձապահ (ընդ նմին և գանձակուր) դարձաւ ձեր մէջի մարդն է. վերջապէս, դուք հնար գրտնում էք, օրով-ցերեկով քաղաքական բանքէն, ի վնաս ժողովրդին և յօգուտ ձեր մէջի մարդուն, արդէն ոչ մի, կամ երկու, կամ երեք, այլ քանի քանի տասնակ հազարներ ունեցնելու:

Այժմ հասկացա՞ր, կարդացող, թէ Սիւլիւկի Բրպիսի յօդուածները և Բրպիսի անձինք ասում են ձեռքերը ու դէն են ձգում: Լուս ու մլուկն (խանտալ) էլ լուսողի (персиякий порошок) հոտը չեն սիրում. այդ չէ՛ նշանակում, որ լուսողիը անօգուտ բան է:

Գարձալ թող ասէ մի մարդ, որ Սիւլիւկ իւր օրպիսի և ինչ յօդուածը, խնդրութիւն ուղարկելին առաջ, հարեւարուր մարդոց առջև կարդացած չէ և նոցա միաձայն հաւանութիւնը ոտացած չէ թէ՛ ինչ որ գրած է նորա մէջ՝ բոլորը ճշմարիտ է բոլոր ժողովրդի խկական կարծիքն է *):

Սիւլիւկ

*) Տարւած ենք այս նամակը և այսուհետեւ գիտաւորութիւն չունենք տեղ տալ «Մշակ» էջերի մէջ Նոր-Նախիջևանի ներքին կրօնական, որոնք չեն կարող հեռաբարձել «Մշակ» բնիկներին, որոնք սուստարակա խելք ունենան:

ՆԱՄԱԿ ԱՌԱՋԱՅԻՑԻՑ

19 մարտի

Կարգաւոր ձեր լրագրի էջէնում վանի թշուառ սովատանջների համար տպւած յորդորական յօդուածները, որոնք հրաւիրում էին մեր ուշադրութիւնը մեր հայ եղբայրների և քոյրերի վրա, չը կարողացայ համբերել առանց օգնելու նոցա և ես մանկահասակ լինելով, չը կարողացայ չընել փողոց փողոց փողովելու մի նշանաւոր դրամ, ուստի վճարեցի դիմել իմ ծնողաց և նոքա տեսնելով իմ շերմնանոց արտասուքը և չը նայելով, որ նոքա այս մասին կրկին տուած էին փող, բայց յուզւած սրտով նուիրեցին 11 բուրբ և ուղարկելով ձեզ այս ջնջին դուժարը, ինդրեմ ուղարկէ՛ք ուր հարկն է և խնդրեմ տպէ՛ք ձեր լրագրի մէջ նուիրատուների անունները:

Եփրեմ Սուքիասեան 3 բ., Տիգրան Աննա Սուքիասեան 2 բ., Սուքիաս Սուքիասեան 1 բ., Օրիորդ Վառվառա Սուքիասեան 1 բ., Օրիորդ Եւրջանիկ Սուքիասեան 1 բ., Օրիորդ Սփիւս Սուքիասեան 1 բ., Տիգրան Տէր-Միքայէլեան 1 բ., Տիգրան Տէր-Միքայէլեան 1 բ.:

Աշակերտուհի Եղիսարէթեան ուսումնարանի Սփիւս Սուքիասեան

ՆԱՄԱԿ ԱՌԱՋԱՅԻՑԻՑ

25 մարտի

Հայաստանի սովատանջ մեր եղբայրք աղաղակը չը թողնեմ մեզ հանգիստ, ուստի հարկադրեցայ հանգանակութիւն բանալ իմ սեփական կրպակի մէջ, հրաւիրելով իմ ընկերներին և օգնել ձեռնարկութեան: Հաւաքեցի 64 բուրբ և ահա ուղարկում եմ այդ փողը նուիրատուների ցուցակի հետ միասին:

Գրիգոր Մ. Լազարեանց 5 բ., Զարուկիւն Բ. Վաղարեան 3 բ., Կարապետ Պոպանեան 2 բ., Օվանէս Մ. Նալպանտեան 1 բ., Պօղոս Պետրոսեան 1 բ., Կարապետ Ալիսանեան 2 բ., Զակով Տէր-Մարգարեան 1 բ., Մկրտիչ Հարսեան 3 բ., Խաչատուր Դեօշեան 1 բ., Գրիգոր Նիկողոսեան 1 բ., Դուկաս Սամուէլեան 1 բ., Սարգիս Խաչանեան 1 բ., Աւետիս Նահապետեան 3 բ., Զովափիմ Չիճեան 1 բ., Աղէքսանդր Պայպուրեցեան 1 բ., Զարուկիւն Ապանեան 1 բ., Զովանէս Բարադանեան 1 բ., Ռուբէն Բաղրատունեան 1 բ., վարդան Պամբեան 1 բ., տիգրան Հովսիփէ Պոտուրեան 1 բ., տիգրան Մարիամ Պետրոսեան 1 բ., Տիգրան վարդանեան 3 բ., Գեորգ Պուտուրեան 3 բ., Աղէքսանդր Մ. Սիւրենեան 2 բ., Սկրատտացի Նուսթիւրեան 2 բ., Զարուկիւն Զակովեան 1 բ., Խաչատուր Գոսպեան 2 բ., Ստեփանոս Տէր-Մարգարեան 1 բ., Գեորգ Սարգիսեան պայպուցի 5 բ., Սուքիս Պայպուցի 3 բ., Առաքել Մանուկեան 1 բ., Խնկիսեան Չիլիբեան 1 բ., Մ. Գեորգ Մ. վարդանեան 1 բ., Աղէքսանդր Վաղեղեան 1 բ., Չաքար Սարգստարեան 1 բ., Կարապետ Մ. Պայպուցեան 1 բ., Մանուկ Մարտիրոսեան 1 բ., Զարուկիւն Թանապուցեան 1 բ., Գրիգոր Պայպուցեան 1 բ.: Ստորագրութիւնը շարունակում է:

Ժամադրո՞ք Գրիգոր Լազարեան

ՆԱՄԱԿ ԻՄԲԱԳՐԻՆ

Թիֆլիս, ապրիլի 2

Երբ մեծ, պ. Սաղաթիւեանը բարեհաճեց յանձն առնել մի աշխատութիւն, որով նա պիտի օրինակ լինի կովկասի այժման ինտելիգենտ հայ երիտասարդութեան, բարոյապէս պարտաւորելով նորան գրել միւս նշանաւոր ժամանակակից հայրենակիցների կանքը, ինչպէս այդ անում է այժմ պ. Սաղաթիւեանը բաղանշաշակ կոմս Լօրիս-Մէլքոնով վերաբերութեամբ, թող յարգելի կենսագիրը չը զրնայ ընդունել իմ մի նկատողութիւնը իմ անկեղծ յարգանքի հետ. Որովհետեւ մեր մեծանուն հայրենակիցը նոյնպիսի փայլեց իր քաջազանական նյութարդութիւններով, որչափ և ուրիշ բարձր ձիրքերով, վասն որոյ յարգելի կենսագիրը թող այդ գերազանց երկովի պատճառը որոնէ ոչ Թիֆլիսի օտարազանք արեան մէջ, այլ Լօրիսայ զուաւոր պատմական որոց երակներում: Կովկասի հայերի պատմութեան մէջ Լօրիսայ պատմութիւնը մի պայծառ բացառութիւն է եղել աւանդական Արցախի հետ, որտեղ հայը մինչև վերջի ժամանակները քաջութիւնը և ազգային ինքնահասարակութիւնը:

Նայտութիւնը առաջին առաքինութիւն է համարի պատմագրութիւնը խաների դէմ անստաշելի սարկի վրա:

Ռուսաց յաղթական դրօշակը կողկաւում նա հաստատուելու ժամանակ, Վարապաղի և Լօրիսայ մէլքոնները դեռ ևս գտնուում էին կիսանկախ դրութեան մէջ և նոքա անշուշտ բոլորն էլ իշխաններ տիրոջ կը կրէին այսօր, եթէ Յիցիմանով անձնական հակակրօնութիւն չունենար դէպի հայերը: Բայց ճանաչելով մեր տէրութիւնից լոկ աղնուականներ Լօրիսայ ինչպէս և Վարապաղի մէլքոնները պահեցին միշտ ազնիւ արեան այն վեհ յատկութիւնները, որոնք արտայայտում են այսօր նոքա հարազատ որդու—կոմս Լօրիս-Մէլքոնի անձնաւորութեան մէջ: Վասն որոյ պարտաւորութիւն եմ համարում խնդրել կոմսի կենսագիրը, որ նա գտնէ մի թիւթի պատմական հայեացք ձեզ Լօրիսայ մէլքոնի վրա, որոնցից ամենահոյակաւումը մեր մեծանուն հայրենակիցը նորա առանձին աշխատութեան նիւթն է այսօր:

Գր. Նիկողոսեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Այսօր հրատարակում ենք «Մշակ» համարը բայց այսօր Գրիգոր Լուսաւորչի տօնի պատճառով և երկուշաբթի, ապրիլի 7-ին, Աւետիս տօնի պատճառով տպարանում չեն բանում: Այդ պատճառով «Մշակ» հետեւեալ № 59 երեքշաբթի օր չի հրատարակվի, այլ կը հրատարակվի չորեքշաբթի օր, ապրիլի 9-ին:

ԵՐԵՒԱՆԻՑ պ. Թովմաս Մեհերեանցից ստացանք 200 բուրբ յօդուած վանի սովատանջների, որ հաւաքեցաւ նուիրատուութեամբ յիշեալ քաղաքում փողը մեզ հասցրած է եղել Թիֆլիսում պ. Զապար Մեհերեանցի ձեռքով: Ստացանք և նուիրատուների ցուցակը:

Մեզ գրում են ԴԻԼԻՅԱՆԻՑ հետեւեալը: «Գաւառները սկսում են հետեւել Թիֆլիսի օրինակին: Այս օրերումս Մեծ-Վարապաղի վաճառական Ա. Մէլքեանց, որ առուտուր էր անում Դիլիջանում, վաղուց գրաւած ունէր ժողովրդի հաւատարմութիւնը և վերջին տարիներումս մեծ գումարներ պարտք էր վերցրել.—յանկալած այս օրերումս իրան տեսնել է յայտնուել: Նրա պարտքը այդ օրը հաշոււմ էին միայն 7000 բուրբ: Երբ պարտատէրերը ցանկացան պահանջել իրանց գրանցները, պարտքը հասկանալով որ իր բոլոր կարողութիւնը պէտք է ձեռքից գնայ, ժողովում է իր բոլոր շուրջը իր բարեկամներին և իւրաքանչիւրին տալիս է մուրհակներ տնային կերպով, մէկին 2000 բուրբ, միւսին 1500 բ. և այն, և ուղարկում է հայ տարար դատարանը: Խնդիրները տարուն պէտք ինքն էլ ներկայանում է առանց ծանուցացիրը ընտանալու: Առ այժմ հասցրել է պարտք 17,000 բ. գումարի:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՅԻՒՆԻՍԻՍ

Հեռագիրը հարորեց, որ պայպ Լեոն XIII-դը բողոք ներկայացրեց Ֆրանսիական կառավարութեանը մարտի 17-ին Ֆրանսիական կառավարութեանց հրատարակւած հրամանի դէմ:

Այդ հրամանը հանրապետութեան նախագահին ուղղված յայտարարութեան ձև ունի և նրա բովանդակութիւնը մօտաւորապէս հետեւեալն է:

«Մեր հայտարարական իրաւունքի հիմնական սկզբունքները չեն համբերում, որ Ֆրանսիայում առանց կառավարութեան թոյլատուութեան հիմնական կանանց կամ աղաք մարդկերանց միարանութիւններ:

«Ձեր նայելով օրէնքի այսպիսի պարզութեանը, Ֆրանսիայում կազմվեցան թէ կանանց և թէ աղամարդկերանց բազմաթիւ միարանութիւններ: Նոքա բազմազան մանաւանդ կայսրութեան ժամանակ և 1870 թուականի անցքերից յետոյ: 1879 թուին Ֆրանսիա-

Րուս հետեւալը:

Մուլա Դուբամ, որ Բոջովի սարերի մէջ
եղած վերջին ապստամբութեան ղեկաւոր ա-
ռաջնորդն էր, կալանաւորված է իր երկու
համախոհներէ հետ և բերված է այստեղ:
Նա 65—70 տարեկան ծերունի է, խելացի
և հաստատ զգեցող: Ս. Եսեյի գաղտնի

Մարկիզ Հարախնդտունի ճամփայն մտար

Խմբագիր — Կրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

